

1208

1. písomná zmienka

CHTELNIČAN

štvrťročník obce Čhtelnica

ROČNÍK V.

APRÍL - MÁJ 2015

ČÍSLO 2

AJ SME BEHALI, AJ SME OHNE PÁLILI, AJ ...

• Beh oslobodenia, foto: P. Bašňáková

**OSLOBODENIE CHTELNICE
TVORIVÉ DIELNE, MDD
KRÍŽOVKY
BEH OSLOBODENIA**

**str. 3
str. 4
str. 8 - 9
str. 14 - 15**

...aj sme máj stavali, aj krv darovali, aj traktory vystavovali, aj MDD oslávili. Podujatí je neúrekom, len priestoru je pomenej. A to sme ešte neskončili. V lete, konkrétne 8. augusta, nás čaká podujatie Hudba bez hraníc, ktoré sa minulý rok stretlo s veľkým nadšením. V ten istý víkend premietneme nejaké tie filmy a dokumenty, no a posledný augustový víkend zakončíme školské prázdniny, ako každoročne, vatrou na Pažitnej ulici. Berte toto číslo novín ako prázdninové odľahčené číslo, kde sa poväčšine dočítate o kultúrnych podujatiach a potešíte lúštením krížoviek. Krásne leto želáme!

• Tvorivé dielne, foto: C. Grebečí

Z OBEČNEJ MATRIKY

Srdečne blahoželáme...

92 rokov oslávila

Emília Postlová

90 rokov oslávila

Agneša Cepková

85 rokov oslávila

Mária Martinkovičová

Oľga Abramovičová

Anna Lukačovičová

Rozália Hlúchová

80 rokov oslávila

Emília Gábová

Karolína Blanáriková

Vitajte medzi nami...

Kristián Vranovič

Artúr Peter Gajdošík

Oskar Šimončík

Marcus Gregorovič

Matej Cepko

Sára Zemková

Veľa šťastia na spoločnej ceste životom...

Katarína Miháliková a Roman Bača

Silvia Vasková a Ján Božík

Martina Vajajiová a Ivan Hlaváč

Erika Hlúchová a Ľubomír Soják

S úctou spomínáme...

Oľga Hlúchová, 73 r.

Miroslav Kriho, 74 r.

Emília Rehtoriková, 87 r.

Ing. František Gabriš, 60 r.

Gizela Tahotná, 88 r.

Emília Pauflerová 58 r.

Marek Mráz, 33 r.

Štefan Jakubec, 95 r.

Amália Jakubcová, 92 r.

Miroslav Ištvanovič, 44 r.

Slavomír Lukačovič, 62 r.

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

Milí Čhtelníčaní a všetci čitatelia novín,

počasie dnešných dní určite teší dovolenkárov a milovníkov slnečných lúčov. Tieto nás častokrát dokážu potrápiť svojou intenzitou a úľavu pocítime až v neskorých nočných hodinách. Príroda a podnebie sa pomaly ale isto menia a celoročná priemerná teplota stúpa. Postupne si budeme musieť zvyknúť na nevyhnutnú dlhšiu obednú prestávku počas letných mesiacov a iné zmeny spôsobené podnebím. Ruka v ruku s touto zmenou ide aj postupné zvyšovanie intenzity nočného života v uliciach našej obce. Je to fakt, na ktorom sa nedá nič zmeniť, ale nie je to ospravedlnením pre porušovanie nočného pokoja. Je na každom z nás, aby sme boli ohľaduplní voči tým, ktorí začínajú vo svojich zamestnaniach v skorých ranných hodinách a pracujú taktiež cez víkend. Je dôležité na toto myslieť a viesť k ohľaduplnosti aj svoje deti prípadne návštevy.

S letom, ktoré máme v plnom prúde sa začína aj čas zberu úrody. Vy, ktorí ste so starostlivosťou ošetrovali svoje záhrady, zberáte prvú úrodu tejto sezóny a taktiež je to čas žatvy. Pravidelne v tomto období sú obyvatelia vyzývaní k opatrnosti pri manipulácii s otvoreným ohňom prípadne je vyhlásený zákaz zakladania ohňa. Prvý zdvihnutý prst sme zažili v piatok, 10. júla tohto roku, keď plamene zničili trávnatý porast na Plešivej pri hornom kostole. Skorým zásahom hasičov a aj vďaka lokalite nedošlo k podstatným škodám. Ak si však predstavíme, že sa to stane pri poli s obilím a v blízkosti domov, následky by mohli byť oveľa horšie. Preto je potrebné všimnúť si hlavne deti, ktoré v čase prázdnin chcú skúsiť všetko, na čo počas školského roku nemajú čas. A samozrejme vypaľovanie akýchkoľvek porastov je okrem nebezpečnosti aj porušením zákona. Na to treba myslieť taktiež. Keď sme už pri úrode, nedá mi nespomenúť zberačov úrody, ktorí nesejú, ale predsa žnú. Áno, máme v obci aj zlodějov, ktorí sa špecializujú na vykrádanie úrody zo záhrad. Je to hyenizmus voči svojim susedom a hlavne voči tým, ktorých cez deň pozdravujú a v noci okradnú. Nemôžeme pred tým zatvárať oči, ale treba byť všímaví a pozorní. Sebeckosť dnešnej doby sa v tejto podobe prejavuje v plnom rozsahu. Nezostáva iné len veriť,

že si takíto „tiež“ občania uvedomia svoju úbohosť a možnosť dopestovať si tak isto na záhrade, čo len chcú. Možno sa vám zdá tento úvodník pochmúrnejší, ale reaguje na podnety zo života v našej obci.

Leto sa nesie v znamení intenzívnych stavebných prác, ktoré vykonáva obec spolu s OPS spol. s r. o. Okrem bežného nekončiacieho kosenia obecných priestranstiev ste si isto všimli opravu brehov potoka na námestí pri autobusových zastávkach a taktiež začiatok prestavby kaštiela, ktoré realizuje firma Euro-building a. s. ako víťaz verejného obstarávania na dodávateľa prác. Taktiež sme začali práce na rekonštrukcii zubnej ambulancie pre nového stomatológa. V mesiaci august plánujeme realizovať začiatok prác na výmene vodovodu Šimončíkovej ulice, kanalizácii a povrchu cesty.

Na záver mi ešte nedá nespomenúť spomaľovače, ktoré sme osadili na Partizánskej a Rajňanskej ulici. Reagovali sme na výzvy občanov na obmedzenie rýchlosti vozidiel na spomínaných uliciach. Nie všade sa dajú osadiť a preto sme ich umiestnili na určených miestach. Sami vidíte, že dopravné značky na nerozmýšľajúcich šoférov nestačia. Bohužiaľ spomaľovače spôsobili viac negatívnych reakcií a preto bol jeden z nich demontovaný. Mám však na vás všetkých prosbu o ohľaduplnosť pri jazde hlavne po Partizánskej ulici. Treba myslieť na deti hrajúce sa na uliciach, ktoré sú plné parkujúcich áut a bránia dostatočnému prehľadu na ceste.

Milí čitatelia, vidíte, že v živote obce sú aj menej príjemnejšie záležitosti, ale aj s tými si musíme poradiť. Želám vám do ďalších spoločných dní veľa zdravia a pohody. Samozrejme vám všetkým želim prežitie krásneho leta, čo najmenej starostí a žiadne z nepríjemností spomenutých v predchádzajúcich riadkoch.

Ing. Peter Radošinský

ČITATEĽSKÝ MARATÓN 2015

Obecná knižnica v Chtelnici sa už po štvrtýkrát zapojila do celoslovenskej akcie Čitateľský maratón podporujúcej čítanie detí. Deti z celého Slovenska v nej v priebehu celého dňa čítali knihy. Organizátori sa tak každoročne snažia o propagáciu literatúry a čítania medzi tínedžermi. Atraktivitu podujatia zvyšuje každoročne aj súťaž o prekonanie rekordu v počte čítajúcich detí.

V minulých rokoch sa tento maratón konal v priestoroch Obcej knižnice. Kvôli priestrannejšej miestnosti sme tento rok vyskúšali klubovňu Základnej školy a jednoznačne to bola pozitívna zmena.

Aj tento ročník otvorila pani riaditeľka Lukačovíková, za čo jej ďakujem. S pani zástupkyňou Bašnákovou sme

urobili pokus a triedy s čítajúcimi deťmi sa v polovici hodiny v klubovni vystriedali. Zapojenie sa do maratónu totiž spočívalo v prečítaní jednej strany z vybratej knihy a keďže žiaci jednej triedy túto podmienku splnili za zhruba pol vyučovacej hodiny, mohla nastúpiť ďalšia trieda. Aj preto sme opäť prekonalí chtelnický rekord v počte čítajúcich detí. Tento rok sa ich zapojilo 180!

Aj pedagógovia, ktorí sa so žiakmi striedali v klubovni si zaslúžia poďakovanie a najväčšia vďaka opäť patrí pani zástupkyňi Bašnákovej, ktorej riadenie striedania tried v klubovni bolo kľúčové, pri snahe spropagovať literatúru čo najväčšiemu počtu žiakov. Počas prestávok tiež prišli niektorí žiaci za čo majú môj veľký obdiv, pretože

uprednostnili knihu pred prestávkovým bláznením sa. Dúfam, že sa zúčastneným páčilo a teším sa na ďalší ročník tohto, čoraz viac obľúbeného maratónu.

Tento rok sme čítali knižku „Babka gaunerka“ od D. Williamsa. Táto, ako aj ďalšie knihy na vás čakajú v Obcej knižnici každý utorok a piatok od 16:00 – 19:00 hod.

Fotky z nášho maratónu si môžete pozrieť na web stránke knižnice. Nielen chtelnický, ale aj ten celoslovenský rekord v počte čítajúcich detí bol prekonaný, keďže sa tento rok do maratónu zapojilo 38 383 detí z celého Slovenska.

J. Sirota

Keď dlho svitalo...

Spomienky nášho občana na oslobodenie Chtelnice

Napriek tomu, že sme bývali na Cerníku, veľa času som strávil u starých rodičov z matkinej strany, v Chtelnici. Dedko s babkou boli veľmi trpezliví a na svojich vnukov nedali dopustiť a po ďalšie, v dedine som mal kamarátov rovesníkov.

Vtedy, tesne po Veľkej noci, ktorá pripadla práve na 1. a 2. apríla, boli sme celá rodina v starej horárni na Cerníku. Okolo obeda sa u nás odrazu zjavil dedko s babkou, ako sa hovorilo, na kravách. Dedko vysvetlil, že cez Chtelnicu začal prechádzať front a horná polovica dediny sa rozhodla evakuovať do hôr. Aj keď som bol ešte malý, uvedomoval som si, čo front je a že sa približuje. Dalo sa to usúdiť z detonácií výbuchov, ktoré boli čoraz bližšie. Zem sa chvela až okná rinčali a občas vypadla aj celá tabuľka a sklo sa rozbilo. Neváhali sme a naložili periny a najpotrebnejšie veci. I kravu sme priviazali k vozu a usadili sme sa spolu s hornokončanmi v hustej smrečine v lokalite Raková. Muži rúbali konáre zo smrekov a robili núdzové príbytky pre svoje rodiny. Konštrukcia bola jednoduchá. Na niekoľko kolíkov a žrdiek natiahli plachty, deky a pod. Potom šikmo, v podobe strechy, poukladali husto čečiny. Vo vnútri boli periny a prikrývky. Vyzeralo to ako stanový tábor, ale dobre maskovaný zeleňou. Pred týmito stanmi boli trojnožky s kotlíkmi, kde sa varilo. O vysoké statné smrekové boli popriväzované kravy a kone, ktorým gazdovia zobrali aj seno. Počasie bolo s miernou teplotou pod mrakom, ale našťastie nepršalo. Tí, čo mali kravy sa mliekom delili aj s ostatnými a vôbec v celej tejto spoločnosti panovala súdržnosť a solidarita. Chutili aj namrznuté sladkasté zemiaky a väčšinou sa varil slepý guláš. Treba spomenúť aj to, že aprílové noci boli ešte chladné. V noci sa neustále ozývala strelba z ručných zbraní a dunenie delostrelectva. Do toho sa miešal hlasný plač nemluvniat, čo predstavovalo nebezpečie, že náš úkryt bude odhalený.

Zásoby potravín sa rýchlo mienili a niektorí, tí odvážnejší, odišli si do domov niečo zobrať. Tak urobila aj moja babka. Nedalo jej, aby sa nepozrela domov. Čo robí hydina nechaná napospas, ale hlavne ju zaujímalo, čo je s bravčovinou, keďže na Veľký piatok zabíjali. Ako sa prikrádala od Holých vrchov, ktoré boli vtedy skutočne holé a všetko na nich bolo vidno ako na dlani, zrazu střípla hrôzou. Na ceste na záhumní hliadkoval, po zuby ozbrojený, nemecký vojak. V duchu sa už lúčila so životom

a v tom na jej veľké prekvapenie sa Nemec (možno to bol naverbovaný Rakúšan) otočil na druhú stranu, akože nikoho nevidí a babka mohla prejsť. Bála sa, ale pomyslela si, že aj ten vojak sa istotne bojí a vojny má už po krk. Vtedy sa každý bál a nebola to hanba. Všetko našla na svojom mieste tak, ako to zanechali. Len 50 litrový hrniec chýbal. Tento, ako sa neskôr dozvedela, si vypožičali ruskí partizáni na varenie, keď sa na pár dní ubytovali v Bachoríkovom mlyne. Nebudem opisovať politicko-vojensko-strategickú situáciu a boje, aké vtedy na území Chtelnice prebiehali. To ponechám povolanejším, ale v pamäti mi ostala príhoda, ktorú som neskôr počul.

„Vojna je to najhoršie zlo páchané človekom na človeku.“

Ako som už na začiatku spomenul, do hôr odišli občania väčšinou z horného konca. Obyvatelia dolnej časti zostali doma, domnievajúc sa, že boje o Chtelnicu budú smerovať od hôr. Tak, aj obyvateľ majera Dominik, ostal opatrovať panské voly a práve na neho natrafili ustupujúci

Nemci. Nútili ho, aby zapriahol pár volov a pomáhal im ťahať kanón. Dominik bol však človek duchaplný a čo si nevymyslel? Volom nasadil jarmá naopak. Takto dané jarmá voly veľmi tlačili na šije a nepohli sa z miesta. Darmo ich bili. Potom Dominik naznačil Nemcom, že ide pre iné voly, keď tieto nechcú ťahať. Voly vypriahol, šibol bičom a zmizol Nemcom z dohľadu. Zhodou okolností za Chtelnicou nemeckí vojaci zajali jeho dospievajúcu dcéru Máriu pre podozrenie, že pomáha partizánom. Našťastie ju včas oslobodili ruskí partizáni, ktorí s vojakmi Červenej armády a ostatnými odbojármi zlomili posledný zúfalý odpor gulomečikov opevnených v betónových strielnach, ktorých zbytky pomaly zvetrávajú pri cestách. Zároveň však pripomínajú, aby sme si uvedomili, že už NIKDY VIAC!

Po dlhých prebdených nociach, keď neustále svitalo, konečne svitol ten deň, deň slobody, 6. apríl 1945, ktorý sa nám hlboko vryl do pamäti a mohli sme vyjsť do ulíc.

Dodatok... Vojna je to najhoršie zlo páchané človekom na človeku. Tí, čo vojnu roznečujú a podporujú, sú najväčšími zločincami, pre ktorých niet ospravedlnenia.

E. Piešťanský Cernický

—VOJÁČKU, AKÉ PODNIKNETE KROKY, KEĎ SA PROTI VÁM VYNORÍ NEPRIATEĽ?—
—PÁN MAJOR, BUDÚ DLHÉ A RÝCHLE.—

E.P.C.

HORÚCE TVORIVÉ DIELNE A DEŇ DETÍ

• Tvorivé dielne. Viac fotografií si môžete pozrieť vo fotogalérii obecnej stránky alebo na facebooku organizácie KRUH, foto: C. Grebečí

Prečo horúce? Pretože aj na Tvorivé dielne, aj na Medzinárodný deň detí vyšlo až extrémne teplé počasie. Naším deťom to samozrejme vôbec nevadilo.

13. júna zorganizovala organizácia KRUH po druhýkrát Tvorivé dielne. Na tomto krásnom podujatí, ktoré sa snaží aby tradície a hodnoty nevymizli, vystúpili deti z Cirkevnej Základnej Umeleckej školy sv. Gorazda vo Vrbovom a navštívil nás ľudový súbor Brezinka. Na mieste si mohli nielen deti, ale aj dospelí, pozrieť a nakoniec aj vyskúšať paličkovanie, tvorenie z hliny, z dreva či z textilu. Tento rok ukázali svoju prácu aj šperkárky a opäť nás navštívil výrobca fújár.

Medzinárodný deň detí sa konal v Chtelnici týždeň pred Tvorivými dielnami v piatok, 5. júna na futbalovom ihrisku. Deti si, ako každoročne, mali možnosť pozrieť ukážky policajných zložiek, tak isto ich čakalo už tradičné maľovanie na tvár, súťaž, skákací hrad, trampolína, darčeky no a nakoniec sa dočkali aj hasičskej peny, v ktorú už ani nedúfali. A to ešte len bolo radosti!

- red -

• Nakoniec sa deti dočkali aj peny, foto: P. Bašnáková

Nechýbali ľudové zvyky, zvieratká ani rozprávky

Jar všeobecne prebúdza v deťoch energiu, živosť a hravosť. Toto sme mali na zreteli a deťom sme ponúkli zaujímavé aktivity a podnety, aby sme ju primerane využili a ich očakávania aj naplnili.

Jarnú náladu zo škôlky sme priniesli aj do kultúrneho domu, kedy deti na Deň matiek počas krátkeho, ale milého vystúpenia pre svoje mamičky boli, hľadám, tým najkrajším darčekom. Spievali a tancovali v štýle ľudových detských hier „o refaz, o refaz...“ Radosť bola veľká nielen v očiach detí, ale aj ich rodičov a my učiteľky sme boli na deti aj patrične hrdé.

Na ľudovej vlne sa nieslo aj vystúpenie

p. Hlbockého, ktorý prezentoval v MŠ ľudové hudobné nástroje: drumblu, gajdy, mrmľáč, fujaru, zvonce a iné. Zahral na nich profesionálne a prenikavý tón, rozmanité zvuky a cvengot sa niesol doďaleka. Všetci sme si pri nich predstavili, čo bolo aj jeho zámerom, napr.: ovečky na paši, zbojníkov, furmanov, veselie a tance našich predkov.

Výlet do Lubiny bol pre deti tiež veľkým zážitkom. Hoci počasie veľmi neprialo, nedali sme si náladu pokaziť. Minifarma nás privítala milými sprievodkyňami a ešte milším obyvateľstvom, a to minizvieratkami, ktoré sú zmenšeninou hospodárskych zvierat. Deti medzi králikmi, kozičkami, ovečkami,

• Minifarma v Lubine, foto: MŠ

• Prezentácia hudobných ľudových nástrojov p. Hlbockého, foto: MŠ

kačkami voľne pobehovali a krmili ich. Vždy sa o ich spôsobe života aj niečo dozvedeli. Deti videli pri kŕmení napr. teliatko Elišku, ktoré však bolo skôr maxi ako mini, tiež psa veľkého ako kôň a koňa veľkého ako psa. Dvoma autobusmi, ako veľká výprava, plní dojmov, sme sa vrátili späť.

Aj na svoj veľký deň MDD deti iste nezabudnú. Boli vtiahnuté do deja rozprávky o zakliatej princeznej. Na školskom dvore sa tak ako hrdinovia z rozprávok popasovali s rôznymi prekážkami: preskakovali žabiú dráhu, triafali „kameňmi – loptičkami“ do papule leva, hodom navliekali „obrie prstene“ a prechádzali tunelom odvahy. Úsilie sa však oplátilo, lebo počas dlhej cesty našli aj mapu, ktorá deti indíciami úspešne zaviedla k hľadanému pokladu - čarovnému kufru plného sladkých čokolád. Úsmev, očakávanie, radosť, odvaha, to všetko a ešte omnoho viac zachytil počas hier tohto dňa fotograf p. P. Lukačovič. Deťom tak zostanú spomienky navždy.

A zábava a hry pokračovali ďalej.... Deti sa premenili na medúzy, raky a rakety. Nie však čarovným prúťkom, ale počas plaveckého výcviku na kúpalisku Eva pod vedením inštruktorov. Formou hry sa deti naučili splývať, správne dýchať, prekonávať strach z vody. Za svoju snahu boli odmenené mokrym vysvedčením.

Školský dvor bol v závere roka dejiskom ďalšej udalosti. Predškoláci sa rozlúčili s našimi zostávajúcimi škôlkarmi. Nechýbalo ani vystúpenie z tanečného a hudobného krúžku CZUŠ sv. Gorazda Vrbové, ktorého členmi sú aj naše deti. Vytvorili nám letnú atmosféru, hoci slnka veľmi nebolo, aspoň symbolicky takto otvorili brány leta. Nakoniec sme si pochutnali na koláčikoch, ovocí a už tradičných opekačkových špecialitách.

• Deň matiek, foto: P. Bašnáková

PRED PÄŤDESIATIMI ROKMI ...

Kultúra

O osvetovú činnosť starala sa osvetová beseda za spolupráce spoločenských organizácií. Jej správcom bol Július Oravský. V roku 1965 bolo v obci 82 prednášok, z toho bolo 15 politického rázu, 14 poľnohospodárskou tematikou, 3 z odboru techniky, 2 o umení, 5 zo zdravotníctva a 43 iných. Prednášky vypočulo 5 680 poslucháčov.

Divadelný krúžok nacvičil 2 divadelné hry. Hru „Ukradnuté šťastie“ zahrali v dňoch 9. a 10. Januára 1965. Na 3 predstaveniach sa zúčastnili 520 divákov. V decembri zahrali hru „Dve ženy“. 21. II. 1965 divadelný krúžok usporiadal estrádu.

Z hudobných súborov treba vyzdvihnúť činnosť Dychového súboru JRD pod vedením Františka Prvého st. Súbtor účinkoval na rôznych oslavách. Dobré služby konali obyvateľstvu aj na svadobných veseliciach a na pohreboch.

Pri ČSM bol založený mládežnícky hudobný súbor Club sextet, ktorý účinkoval na čajových večierkoch a mládežníckych veseliciach.

ČSM za podpory Jednoty v zimných mesiacoch usporiadal tanečný kurz, ktorý absolvovalo 50 účastníkov.

Z miestnych spolkov sa stal najsilnejším Sväz záhradkárov a ovocinárov v Chtelnici, ktorý mal 180 členov. Sväz zorganizoval niekoľko brigád na skrášľovanie obce.

V roku 1965 bolo v Chtelnici usporiadaných 12 tanečných zábav a ľudových veselíc. V roku 1965 boli 2 sobáše bez dodatočného cirkevného obradu.

JRD usporiadalo zájazd do NDR. Taktiež nadviazalo družbu s JRD v Radebasse v kraji Rostock. Traja naši traktoristi pracovali na tomto družstve počas 1 mesiaca. Na výmenu prišli k nám zasa 3 nemeckí traktoristi. JRD pre nemeckých rekreantov postavilo v oblasti Víteku turistickú chatu.

Šport

I v tomto roku v obci pôsobila telovýchovná jednota TJ Družstevník. Pestovala futbal. Hrala v rámci okresu a umiestila sa na 1. mieste.

Významnou telovýchovnou udalosťou bola miestna spartakiáda. Riadil ju spartakiádny výbor na čele s predsedom MNV K. Bašňákom. Na spartakiáde vystúpilo 16 mladších žiakov a 32 mladších žiačok, 100 starších žiakov a 96 starších žiačok. Cvičenie pred vystúpením usporiadali pestrý sprievod obcou. Prízeralo na ňu vyše 300 občanov. O jej úspech sa najväčšmi zaslúžili učitelia telesnej výchovy, Anna Bosáková a Jozef Kováč.

Školstvo

V miestnom školstve zmeny v roku 1965 nenastali. Riaditeľka materskej školy bola Anna Lorencová. Do škôlky bolo zapísaných 36 žiakov.

ZDŠ mala v školskom roku 1965/66 len 21 tried, keďže do I. ročníka bolo zapísaných len 29 žiakov. Na konci školského roku 1964/65 mala škola 653 žiakov. Z nich prospelo 621, čo je 95%, nepropelo 32 žiakov, t. j. 5%. Z týchto 5 žiakov urobili s úspechom opravnú skúšku.

Učitelia a žiaci sa výdatne podieľali na kultúrnej a osvetovej práci v obci.

Aj roku 1964/65 sa škola zapojila do súťaží tvorivosti mládeže. Školského kola v prednese poézie prózy bolo 3. II. 1965. V I. kategórii v prednese poézie na I. mieste bola Gabriela Vlachovičová, v II. kategórii František Gabriš, v III. Bibiana Krívdová a vo IV. Darina Kadúcová.

V prednese prózy na I. mieste v I. kategórii bol Drahomír Miškovič, v II. Ján Prvý, v III. Mária Amchová. Uvedení žiaci sa dňa 23. II. 1965 zúčastnili obvodného kola v Kátlovciach. Odtiaľ do okresného kola postúpili: Gabriela Vlachovičová, Ján Prvý, František Gabriš a Mária Amchová. Okresné kolo bolo 12. Marca 1965 v Trnave. Tu v prednese poézie František Gabriš sa umiestnili na II. mieste. V prednese prózy Ján Prvý obsadil I. miesto a Mária Amchová III.

Do krajského kola v Modre postúpili v prednese prózy Ján Prvý. Aj tu sa umiestnil na I. mieste a preto postúpil do slovenského ústredného kola, ktoré bolo v Brezne n/H v dňoch. Vystúpil s ruskou ľudovou rozprávkou „Dva mrazy“. Nacvičovala ho učiteľka

Božena Bzdúchová, ktorá ho aj sprevádzala.

3. februára 1965 pionieri usporiadali pioniersky karneval.

V dňoch 22. a 27. júna žiaci a učitelia sa zúčastnili brigády na JRD v Chtelnici, Nižnej a Dol. Lopašove. Čistý výťažok v sume 1 948 KčS venovali na fond povodňovo postihnutých občanov južného Slovenska.

V školskom roku 1965/66 mala škola 21. tried. Pre ročníky 1. – 5. mala 9. tried, v ktorých bolo 231 žiakov, pre ročníka 6. – 9. 12 tried s 398 žiakmi.

Od 1. septembra 1965 nastali v učiteľskom zbore tieto zmeny: na vlastnú žiadosť boli preložení Jozef Kováč na III. ZDŠ v Dubnici a Anna Bosáková na II. ZDŠ vo Vrbovom.

Ako noví učitelia boli na školu ustanovení: Viera Kapitánová, absolventka PdF UK v Trnave a Zuzana Zemanová, absolventka PdF UK v Trnave na riadenú pedagogickú prax. Ďalej bola ustanovená Mária Rišková. Jana Poliaková bola prijatá na zastupovanie s. A. Bojcarovej, V. Holečka a M. Mucinovej; z nich s. Mucinová bola na materskej dovolenke, ostatní boli dlhšie neprítomní v práci pre nemoc.

Novostavba školy bola naplánovaná na rok 1967.

Zdravotníctvo

Na úseku zdravotníctva zmeny nenastali. Zdravotný stav obyvateľstva bol dobrý. Z infekčných chorôb v októbri a novembri 1965 bola veľmi rozšírená v chrípka, najmä medzi školskou mládežou. Aj v tomto roku bol organizovaný bezplatný odber krvi, do ktorého sa zapojilo 60 občanov.

Verejný život

Dňa 6. apríla 1965 v rámci osláv 20. výročia oslobodenia Chtelnice Sovietskou armádou bola usporiadaná slávnostná akadémia. Tajomník MNV Vojtech Miezga prečítal záväzky obce z príležitosti 20. výročia oslobodenia našej vlasti.

Dňa 1. mája 1965 zúčastnili sa na oslavách 1. mája v Trnave asi 100 občanov z Chtelnice. V ich sprievode účinkovala aj chtelnícka dychová hudba.

5. mája 1965 bola v osvetovej besede usporiadaná slávnosť z príležitosti odovzdania pamätných medailí z príležitosti 20. výročia oslobodenia našej vlasti Sovietskou armádou. Medaile odovzdávali príslušníkom odboja z Chtelnice, Dolného Lopašova, Dobrej Vody, Nižnej, Dehtíc, Lančára a Kočina.

8. mája predvečerom vyvrcholili v obci oslavy oslobodenia našej vlasti Sovietskou armádou manifestáciou občanov na námestí. Manifestácia započala kladením vencom k pomníku padlým za zvuku chorála, ktorý zahrala dychová hudba. Potom nasledoval slávnostný prejav riaditeľa školy. Po prejave sa uskutočnil lampiónový sprievod obcou. Osláv sa zúčastnilo 800 ľudí.

Dňa 27. VI. 1965 bol miestnym poľovníckym spolkom usporiadaný poľovnícky deň. Tu sa konali preteky v strelbe. Na podujatí sa zúčastnilo 300 občanov.

12. septembra 1965 Základná organizácia Sväzarmu v Chtelnici za spolupráce ZO Sväzarmu v Piešťanoch usporiadala v starej lehote deň brannosti. Na programe boli preteky v strelbe zo vzduchovky, z malorážky, cyklistické preteky, preteky na motorke a ukážke z výcviku psov.

12. novembra 1965 bola v sále OB usporiadanú módnou prehliadku.

Zalesňovanie

V roku 1965 na ploche 70 ha boli vysadené lesné stromky buk, dub a lipa. Zalesnené boli Šteklíny, Čížová a Holý vrch.

Živelné pohromy

V dôsledku katastrofálnych dažďov bola v roku 1965 veľmi slabá úroda zemiakov, tabaku, hrozna, rajčín, uhoriek a papriky.

21. XII. 1965 zhorela stodola občana Jozefa Kičinu. Škoda činila 20 000 Kčs.

**Prepis je zachovaný v pôvodnej úprave a pravopise. Je krátený.
Kronikár Gejza Pockody**

SKUTOČNÉ POĽOVNÍCTVO

Jún je tradične mesiacom, v ktorom máme najviac priestoru a času na prezentáciu poľovníctva, ale najmä jeho ochranného poslania pred nepoľovníckou verejnosťou.

Akcie ako sú „Apríl – mesiac lesov“, „Deň zeme“ sú potrebné nato, aby sme si všetci pripomenuli nevyhnutnosť a potrebu ochrany prírody a zveľaďovania životného prostredia.

Mesiace máj a jún sú pre prírodu zrodom nového života – živočíchov a rastlín. Zver v tomto období, keď kladie mláďatá, potrebuje náležitú ochranu, ktorú jej v potrebnom rozsahu môžu poskytnúť len poľovníci. Toto všetko naplňa dušu poľovníka pocitom uspokojenia nad tým, že jeho práca pre prírodu nebola zbytočná, ale naopak záslužná činnosť vedúca k zachovaniu všetkých nenahraditeľných funkcií životného prostredia. Nie je žiadnou neznámou, že porušenie ktorejkoľvek zložky ekosystému môže viesť k jeho celkovému zrúteniu a ak teda človek svojou civilizačnou činnosťou mení tieto podmienky, zákonite je opäť povinnosťou človeka urobiť všetko pre to, aby ekosystém na našej planéte bol aj naďalej životaschopný. A práve tu musí poľovník vidieť hlavný zmysel svojej činnosti.

Nítenie a zabíjanie zveri nie je cieľom skutočných poľovníkov. Jednotlivec, ktorý vidí v poľovníctve iba lov, nemôže sa pokladať za poľovníka. Cieľom a zmyslom poľovníctva je myšlienka, ktorá je dnes na každodennom pretrase ľudí, ktorým osud našej planéty z hľadiska poškodzovania prírody a prírodných hodnôt nie je ľahostajný a to je myšlienka tzv. trvalo udržateľného rozvoja, čo v preklade znamená brať úrodu toľko, koľko zasiali naši otcovia a vysievať toľko, aby úrodu mohli brať aj naši synovia. Zachovávať a chrániť všetky druhy zveri, rozvážnym lovom udržiavať rovnováhu v prírode a správny pomer medzi záujmami človeka a primeranými stavmi zveri. Poľovník prichádza v každom čase do styku s prírodou a učí sa poznávať jej zákony, krásu a bohatstvo. V poznávaní a chápaní prírody nachádza k nej správny vzťah a tak sa stáva jej strážcom a ochrancom.

V poslednej miere je poľovníctvo aj množstvo práce, ktorú odvádzajú poľovníci pri starostlivosti o zver v čase zimného strádania, alebo živelných pohromách, starostlivosti o prostredie, v ktorom zver žije. Je to neplatená práca, ktorá je všetkým poľovníkom spoločná. Dá sa finančne ťažko vyjadriť v číslach a ťažko dokázať.

Poľovníctvo je koníček, ktorý obľubujú všetky sociálne vrstvy a ľudia rôznych politických názorov, čo je odlišnosť od iných koníčkov. V dnešných časoch neustále výčitky a podozrenia voči poľovníkom sa niekedy vedú až do absurdnosti. Ich odporcovia berú pri tom do úvahy len nepresvedčivé a pseudovedecké argumenty, že poľovník je iba obyčajný zabijak, zúrivý strelec a podobne. Ale pokiaľ tí istí ľudia nepochopia že aj jedy v poľnohospodárstve, odpadové vody z priemyslu, odpadové plyny z fabrik a áut, ba aj samotné motorové vozidlá zabijajú neuveriteľné množstvo zvierat bez výnimky, že tieto často skončia strastiplne, vznikne nielen veľká hospodárska, ale aj morálna škoda pre nás

všetkých. Ochrana prírody je nielen ochranou zvierat, je to aj ochrana človeka, ochrana všetkých živých tvorov.

Nedá mi nepripomenúť, že vďaka Obecnému úradu Chltnica, ktorý vybudoval a sprevádzkoval zberný dvor v Dubníku, čo je možnosť pre nás všetkých, aby sme odpady z našej činnosti vytriedili a zabezpečili tak ekologické spracovanie druhotných surovín, ktoré sa zužitkujú a nebudeme musieť v prírode nachádzať rôzne plasty, alebo iné obaly a odpady, ktoré tam nepatria.

Je to naozaj len o zodpovednom prístupe každého z nás. Keď sme v minulosti vedeli obaly do prírody vyniesť spolu s potravinami, alebo tekutinami, teraz by sme mali byť uvedomelejší, viac informovanejší a očistiť prírodné okolie od komunálneho odpadu, triediť ho a dať na ekologické spracovanie. Stačí len chcieť. Napriek

tomu však nájdeme v lese množstvo odhodnených plastových fliaš a plechoviek, ktoré tam nemajú čo hľadať a vo voľnej prírode sa budú rozkladať aj niekoľko rokov. Je to výsledok bezohľadnosti niektorých z našich spoluobčanov voči prírode.

Na záver mi dovoľte, aby som poprial všetkým našim občanom veľa pekných a príjemne strávených chvíľ v lone prírody nášho chotára a zážitkov so stretnutia s voľne žijúcou zverou, o ktorú sa starajú miestni poľovníci.

Dnes nám musí ísť o to, aby sme zachovali tú trochu šťastia, ktorá môže prosperovať iba v pokoji a v harmónii s prírodou.

Ivan Cisár

• Zvernica na Lachove, kde sa poľovníci starajú o diviakov, foto: I. Cisár

Krížovky s úsmevom

Na brehu jazera sedí rybár, chytá ryby a pritom má na hlave položenú tehlu. Ide okolo mladá slečna a keď to vidí, pýta sa ho: - Pane, prosím vás, prečo máte na hlave tú tehlu?... - Tak, to vám nemôžem povedať!... - Ale veď mi to prezradte!... - To nemôžem!... To by ste museli ísť so mnou na moju chatu, stráviť tam so mnou pekné chvíle a potom by som vám to povedal... Slečna najskôr váhala, ale zvedavosť ju premohla a keď už bolo po tom, tak hovorí: - Ale teraz mi to už prezradte!... - Dobré!... Tak, dva mesiace tu chytám ryby a ešte som nikdy nič nechytal,... (Dokončenie tvorí tajničku krížovky.)						zaobstarával	mal povinnosť	výnos z uložených peňazí	2. časť tajničky	rímske číslo 49
						zamúti, zakali				
						mužské meno				
						úžitok, prospech				obsial
						inferno plameňom ošľahnúť				
	klapnutím zavrel	1. časť tajničky	vrecovitý obal	zn. autosviečok zn. pre abvolt				sulfid uránatý Oskár (dom.)		
francúzsky fyzik (Félix)							myslené priamky skr. štátu Idaho			
kto hrá na klavíri										
albánske platidlo				výsledok delenia potvrdíš prípitkom						
značka ruských lietadiel (Antonov)			zavaniecie citoslovce zvuku gájd						zvažoval sa, nakláňal sa	citoslovce pohrozenia
klesala							Org. Spoj. národov brús na kosu			
zbavilo ostrosti								EČV Prešova otec (hypok.)		
neodbytné pýtať (expr.)						šiator cesta (z lat.)				
	rozum	citoslovce údivu buď živý			Vladimír (dom.) veslársky klub					
3. časť tajničky										!
Mária (dom.)							skratka pre otravné látky			Pomôcky: Savart, PAL, lek, via

Krížovky s úsmevom

Prídu dvaja kamaráti pred záverečnou do reštaurácie a chcú sa navečerať. Čašník im hovorí, že už majú len trochu ryže a dva rezne, ale jeden je veľmi malý: - To nevadí, my sa podelíme. Ryžu si rozdelia na polovičku a jeden si zoberie väčší rezeň a ten druhý hovorí: - Ty si ale pekný kamarát, zobral si si ten väčší! - No a keby si si ty bral, tak ktorý si zoberieš? - No ja by som si zobral ten menší! (Dokončenie tvorí tajničku krížovky.)						2. časť tajničky	optické umenie	prisial	značka india	skratka leteckej armády
					udával smer, usmer- ňoval					
					keltská bohyňa koní a oslov					
					čert, diabol				volaj na poplach	ukrad- neme (hovor.)
					poníži (zried.)					
Pomôcky: Epona, di- vozel, va- lor, Kelt	špeh, vyzvedač	mnišsky opasok	roľnícke družstvo	zahrial (zried.) skr. štátu Illinois						
škripalo (expr.)										
odspodu nalom							chyt' citoslovce múkania			
značka iridia			plačem (bás.) vrch v Srbsku					značka radónu predsieň		
oslavná báseň				zbavme šúp akým spôsobom						
varením príprav!						!	druh liehoviny hodnota (peňaž.)			
Pomôcky: korda, Ate, Kaa, opart	zjavne (expr.)	akíže hurhaj, hrmot (kniž.)				fúka nevtič				
zohlo					ponad časť celku				príslušník indoeuróp- skeho kmeňa	horí bez pameňa
had z Knihy džunglí				trestný čin lámka, pa- kostnica						
značka hliníka			dvojročná rastlina jodid draselný							
1. časť tajničky										
obsiali							grécka bohyňa pomsty			

Slovo na úvod o vďačnosti

Poznám zázračné slovo ďakujem? Nezabúdame byť vďační?

O našej dobe sa zvykne hovoriť, že je chorá. Myslíme na spôsob a hodnotu života. Život je krajší, zdravší, plodnejší, keď nesie pečať vďačnosti. V ťažkých chvíľach života, keď na nás dolahne ťažoba našej ľudskosti, dokážeme nebeského Otca prosiť - či lepšie povedané - žiadať. Ale dokážeme neskôr aj ďakovať? Ďakovať Bohu, ale ďakovať aj ľuďom? Slovo „ďakujem“ povzbudzuje človeka, aby konal dobro. Tam, kde chýba, chýba aj miesto, aby rástlo Božie kráľovstvo. Slovo „ďakujem“ vie premeniť aj zatvrdnuté srdce človeka. Hovorí sa, že žijeme dobu nevďačnosti. Nie preto, že by sme nevedeli ďakovať, ale často preto, že nevieme, za čo by sme mali ďakovať. Sme naučení ďakovať za mamonu tohto sveta, za výhody a výsady, za zľavy a prémie a zabúdame ďakovať za úsmev, lásku a priateľstvo, za Božie požehnanie, ktorým je každý nový deň.

Ďakovať Bohu znamená s radosťou a pokojom v srdci prijať svoj život na zemi - ako dar samého Boha a zrieknuť sa závislivého pohľadu na život našich blízkych.

Ďakovať Bohu znamená byť spokojný s tým životom, ktorý mi dal Boh a s tými situáciami, do ktorých ma postavil.

Ďakovať Bohu znamená veriť, že v takom živote,

aký mám, môžem chváliť Boha, slúžiť svojim blízkym a prostredníctvom toho dosiahnuť večný život.

Ďakovať Bohu znamená cítiť sa chudobným v duchu, takým, ktorý nemá nič sám od seba, nič si sám neberie, ale všetko dostáva od Pána.

Otec jednej veľmi bohatej rodiny zobral raz svojho syna na vidiek s úmyslom ukázať mu, ako dobre sa majú a čo všetko iným chýba. Pár dní a pár nocí strávili na malom hospodárstve, ktoré vlastnila pomerne chudobná rodina. Keď sa vrátili domov do svojej luxusnej vily, otec sa pýta svojho syna ako sa mu páčil výlet. „*To bolo úžasné, ocko!*“ „*Videl si, v akej biede žijú tí ľudia? Dúfam, že teraz si budeš viac vážiť to všetko, čo máme. Tak mi povedz, čo si o tom myslíš.*“ „*Vieš, ocko, videl som, že my máme psa a oni majú štyroch. My máme bazén do polovice záhrady a oni majú potok, čo nikde nekončí. My sme si kúpili do záhrady moderné solárne svietidlá a im svietia hviezdy. My máme vilu a sluhov, čo nás obsluhujú, ale oni slúžia druhým. náš pozemok je obohaný ochranným múrom a ich chránia priatelia. My nemáme čas na rozhovor a oni sa večer čo večer rozprávajú. My nechodíme do kostola, lebo naša nedela je o čase strávenom v nákupnom centre, oni do kostola chodia a sú vďační za každú maličkosť, ktorú im Boh dáva.*“ Ota táto synova odpoveď načisto zmatla. Syn

napokon dodáva: „*Ocko, ďakujem ti, že si mi ukázal, čo je v živote podstatné a ako treba byť vďačný.*“

Ak sa človek spolieha iba na vlastné sily, myslí si, že je silný ale v skutočnosti je slabý, lebo len vďačnosť vyjadruje skutočnú silu človeka. Možno príliš veľa rozmyšľame o tom, čo nám chýba a málo myslíme na to, čo denne od Boha dostávame. Ako málo vďačnosti a veľa nárokov!

Kto miluje, ten ďakuje, ale kto nemiluje, je chladný, zabúda ďakovať. Ďakujeme nášmu Bohu vždy, všade a za všetko! A keď naše srdce bude v skrytosti protestovať: „*Čo sa mi už len takého stalo, že by som mal zase ďakovať? Zo všetkých strán samé trápenie - je to Boží zázrak, že som to všetko vydržal!*“ Možno mi treba ďakovať práve za ten „Boží zázrak“, že som to všetko vydržal a prežil. Tento zázrak ja, aj mnohí ďalší často ani nevidíme.

Záverom aj ja chcem poďakovať. Chcem poďakovať všetkým dobrým otcom a matkám, vďačným deťom, dobrým súrodencom, susedom, kolegom, priateľom. Všetkým, ktorí do našich dní dávajú dobro a lásku podľa Ježišovho vzoru. Nezabudnime v tom prázdninovom čase štedro používať slovíčko **ďakujem** a pýtajte sa často slovami žalmistu: „*Čím sa odvdáčim Pánovi za všetko, čo mi dal?*“

Rastislav Nitran, farár

POZVÁNKA NA LETO 2015

16. 08. 2015	Nanebovzatie Panny Márie - sv. omša na cintoríne o 10.30 hod.
23. 08. 2015	Sv. Róchus - sv. omša pri Kaplnke sv. Róchusa o 10.30 hod.
30. 08. 2015	Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa - sv. omša pri hornom kostole o 10.30 hod.
08. 09. 2015	Celodenná poklona - HODINKY - farský kostol od 9.00 hod. do 18.30 hod.
15. 09. 2015	Sedembolestná Panna Mária - sv. omša na cintoríne o 10.30 hod.
25. 09. 2015	Vikend s Máriou „Kto si Mária?“ - 25. 09. 2015 - 27. 09. 2015 na cintoríne a vo farskom kostole
04. 10. 2015	Organový koncert. Organ - Bogdan Narloch - známy poľský organista, akademický pracovník štetínskej Akadémie umenia a Hudobného inštitútu

Sväté prijímanie a birmovka je za nami a ...!!!

Zamyslenie rehoľného kňaza a bývalého investigatívneho novinára K. Lovaša

Je tu čas prvých svätých prijímaní. Pre väčšinu z vnúcat pôjde zároveň na dlho, ak nie navždy, o prijímanie posledné. Ako kňaz vo farnosti ho s deťmi absolvujem túto nedelu po piatykrát. Pokiaľ som neučil náboženstvo, mnohé z detí som videl prvý raz a naposledy práve v tento deň. To isté platí tiež o rodičoch. Kňaz a učiteľ dávno nie sú, čo bývali. A ich slovo prestalo mať váhu. Nepochybne i vďaka výchove rodičov a dysfunkčným rodinám, v ktorých deti vyrastajú. Pochopil som, že ak chceme urobiť niečo s vnúcatami, začať treba u detí. Vašich detí.

Prečo vôbec posielajú babičky vnučky a vnukov na prvé sväté prijímanie?

Nedávno poprosila známa učiteľka žiakov, aby priniesli 5 Eur na divadelné predstavenie. „*Mama vám odkazuje, aby ste si nemysleli, že nám eurá s.rú holuby!*“

oznámila žiačka. „*Tvoja reakcia?*“ „*Žiadna. Ak mi toto povedala dcéra, čo by som si asi vypočula od matky?*“

Z rovnakého dôvodu už neriešim, že deti nechodia do kostola, že sa nevedia prežehnať, na otázku o Trojici odpovedia: „*Pankrác, Servác, Bonifác*“ a prijímanie berú ako „*idem si pre tú placku.*“ Keď som sa opýtal, prečo vôbec posielajú babičky vnučky a vnukov na prvé sväté prijímanie, zostal som zaskočený. „*Vy to neviete? Predsa, aby mohli mať raz svadbu v kostole!*“

Ani cirkus, ani divadlo

Milé babičky! K tomu, aby mohol muž či žena absolvovať svadobný obrad v kostole stačí, aby bol jeden z páru pokrstený. Peniaze svojim vnúcatám môžete dať iba tak, bez „*folklórnej*“ slávnosti, na ktorú sa za roky zmenila sviatosť Eucharistie. Rozumiem, že chcete možno napraviť, čo ste zanedbali u synov a dcér, no nie

som si istý, či práve toto je tá najlepšia forma reparátu.

Prvé sväté prijímanie nie je ani cirkus, ani divadlo. Je to sviatosť. Obyčajne nefunguje, lebo k nej pristupujeme „*len*“ ako k divadlu.

Učiteľ, ani farár neurobia z vnúcaťa slušného človeka. Dokonca ani ono „*prvé sväté*“ nemá takú moc. My vám môžeme byť síce nápomocní, ale základ patrí rodine. Na prvom mieste jej.

Je mi jasné, a viem, že aj vám je jasné, a preto tak veľmi „*chcete*“, ale je potrebné, aby to pochopili aj oni. Dcéry a synovia. Vtedy sa môže čosi skutočne zmeniť. Mali by to pochopiť skôr, než budú babičkami a dedami. Pretože potom, ako sami vidíte, je na niektoré veci naozaj neskoro. A plná peňaženka nie je v tomto prípade zmysluplné a najmä trvalé riešenie.

CHTELNICKÝ KOSTOL

Aký mám vzťah k nášmu farskému kostolu a k farnosti?

Farský kostol Najsvätejšej Trojice je dominantou Chltnice. Každý, kto ho navštívi prvýkrát, žasne nad jeho krásou a je uveličený jeho veľkosťou. Je skutočne pýchou našej obce, ktorá nemá páru v širokom okolí. 21. júna tohto roku sme oslávili 214. výročie posviacky nášho chrámu. Jeho základný kameň položili 6. mája 1794. V roku 1801 ho slávnostne konsekroval vtedajší ostrihomský generálny vikár biskup J. Vilt.

Po dve storočia sa naši predkovia a spolu s farármi, ktorí vo farnosti pôsobili, o farský kostol zodpovedne starali. Len vďaka nim aj dnes môžeme naplno užívať tento Boží chrám. Slovo „**vďaka**“ chcem zvýrazniť, pretože za starostlivosťou o kostol sa ukrýva veľa námahy, sebazaprenia, obetovaného voľného času a samozrejme prispievania milodarov, bez ktorých by sa v každej dobe len sotva niečo opravilo, obnovilo, upratlo, reštaurovalo a pod.

Naši predkovia nemysleli iba na seba, tento chrám nám odovzdali v plnej svojej nádhere. Je veľmi smutné,

keď sa v dnešnej dobe stretávame s prístupom niektorých Chltničanov, ktorí myslia iba na seba a na svoje potreby. Chcú využiť chrám len v deň, keď ich dieťa ide k 1. sv. prijímaniu, birmovke či sobášu. A kto sa o kostol postará v čase medzi jednotlivými sviatosťami? Bude mať kto chrám poupratovať, obnoviť, opraviť pokazené, staré nahradiť novým a pod.? Mali by sme sa dobre zamyslieť a pouvažovať. Keby takýto odmietavý prístup mali všetci, náš kostol by vyzeral ako... napr. kaštieľ, o ktorý sa mnohé desaťročia nikto nestaral.

Kostol - Boží dom, je naším spoločným domovom. Tak, ako sa každý gazda či gazdina vie postarať o svoj dom, dvor či záhradu a zveľaďuje si ich, rovnako to má byť aj v tomto prípade. Nemá nám byť ľahostajný, všetci máme priložiť ruku k dielu. V prvom rade je k tomu potrebná dobrá vôľa a ochota pre kostol niečo obetovať (námahu, čas, milodar). Nemyslíme iba na seba, myslíme aj do budúcnosti...

V jednej farnosti sa objavilo smútočné oznámenie:

„S hlbokým žiaľom vám oznamujeme, že farnosť svätej Cecílie umrela. Pohreb nebohej bude v nedeľu o 11. hodine.“ V nedeľu bol kostol svätej Cecílie nabitý ako nikdy predtým. Nestáčili ani miesta na státie. Kňaz povedal len pár slov: „Nemyslím si, že by naša farnosť mohla znova vstať z mŕtvych, ale keď sme tu skoro všetci, chcel by som urobiť posledný pokus. Chodte jeden za druhým, pozrite sa na mŕtvu a vychádzajte dverami sakristie. Potom každý, kto bude chcieť, sa môže vrátiť hlavným vchodom na svätú omšu.“ Kňaz otvoril rakvu. Všetci boli zvedaví, kto v nej leží, kto to vlastne umrel. Začali postupovať v rade smerom ku truhle. Každý k nej pristúpil, pozrel sa do nej a odišiel z kostola. Vychádzal v tichosti, trochu zahanbený. Lebo všetci, ktorí chceli vidieť mŕtvu farnosť svätej Cecílie a nazreli do truhly, zazreli v zrkadle na jej dne svoju vlastnú tvár.

Lenka Kimmerlingová

LUMEN FIDEI

Encyklika sv. otca Františka

Bod 4: Je však naliehavé znovu doceniť charakter svetla, ktorý je vlastný viere, lebo ak zhasne jeho žiara, aj všetky ostatné svetlá napokon strácajú svoju silu. Svetlo viery má totiž osobitný charakter, pretože je schopné osvietiť celú existenciu človeka. Aby malo svetlo takúto silu, nemôže pochádzať z nás samých, musí vychádzať z pôvodnejšieho zdroja, v konečnom dôsledku musí vychádzať z Boha.

Zamyslenie sa nad textom encykliky:

Zatiaľ čo väčšinou riešime jednotlivé denné otázky a požiadavky života, môže nám uniknúť pohľad na celok. Ale ak viera osvecuje celok nášho života a toto svetlo vychádza od Boha, môže sa pohľad na náš život objavovať v mnohých širších súvislostiach, ako sú každodenné starosti a krátkodobé plány.

- Objavuje sa mi niekedy celok môjho života ako veľký dar?
- Povzniesie ma pohľad viery (ktorý nie je únikom) nad malichernosť, do ktorých je tak ľahké spadnúť?

NA ČOM STOJÍ TVOJA VIERA

„Viera postavená na návšteve kostola“ z pera L. Majtána

Veriť, lebo celá rodina je veriaca. „Keby som neveril tak, ako si želajú rodičia, doma by bolo peklo. Pokrstili sme, lebo je to zvyk v našej rodine už mnoho generácií. Aj na birmovku pôjdem - babka si tak priala.“

Nazvali by sme to **viera bez srdca**. Viera, ktorá je založená na vonkajších praktikách, ale chýba jej podstata. Na dokreslenie príbehu z Evanjelia podľa Marka - dialóg Ježiša s farizejmi a zákonníkmi: „Zišli sa k nemu farizeji a niektorí zákonníci, ktorí došli z Jeruzalema. A videli niektorých z jeho učeníkov jesť chlieb poskvrenými, to jest neumytými rukami. Farizeji totiž a Židia vôbec držia sa obyčaje otcov a nejedia, kým si neumyjú ruky až po zápästie. A keď prídu z trhu, nejedia, kým sa nevykúpia. A zachovávajú ešte mnoho iných vecí, ktoré prevzali: umývanie čias, džbánov, medenic a postelí. Farizeji a zákonníci sa ho opýtali: «Prečo sa tvoji učeníci nadržia obyčaje otcov a jedia chlieb poskvrenými rukami?» On im povedal: «Dobre o vás, pokrytcoch, prorokoval Izaiáš, ako je napísané: Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je

ďaleko odo mňa. No darmo si ma ctia, lebo nauky, čo učia, sú iba ľudské príkazy. Božie prikázanie opúšťate a držíte sa ľudských obyčajov. (Mk 7, 1-13).

Pre Židov sa rituálne očisťovania (umývanie rúk, vykúpanie sa po návrate z trhu, umývanie čias, džbánov, medenic a postelí a iné) stalo podstatnejšie ako nasledovanie Boha. **Ľudské príkazy** bolo treba škrupulózne dodržiavať, ale **Božie prikázania** obchádzali.

Ježiš cituje Božie slová z Izaiášovho prorocstva: „Pretože sa mi tento ľud približuje svojimi **ústami** a svojimi **perami** ma ctí, **srdce** si však vzdaluje odo mňa, takže je ich bázeň ku mne **naučeným ľudským prikázom**“ (Iz 29, 13).

Ak je aj naša viera len naučenými ľudskými prikázmi, sme ďaleko od Boha. Ak sa viera nestane **tradovanou v rodine**, ale stane sa **tradíciou rodiny**, potom vyznávame Pána len svojimi ústami a perami, no naše srdce je ďaleko od neho. Božie prikázanie opúšťame a držíme sa ľudských obyčají.

ČO ZNAMENÁ NÁLEPKA RYBY NA KAPOTE AUTA?

Na mnohých miestach či už starobylých hroboch alebo u moderných kresťanov na tričkách alebo autách, sa objavuje práve tento znak ΙΧΘΥΣ. Čo znamená toto záhadné slovo?

Ryba v zjednodušenej podobe bola spoznávacím znakom prvých kresťanov v čase prenasledovania... ΙCHTHYS (v polatinčnom tvare sa používa aj ICHTYS) je slovo z gréčtiny ΙΧΘΥΣ, ktoré v preklade znamená RYBA.

Symbol RYBY je pravdepodobne najstarší zo všetkých kresťanských symbolov. Pôvodne bola ryba jasne vypovedajúca, pretože apoštoli boli väčšinou rybári, z ktorých najdôležitejší bol apoštol Peter zvaný „Veľký Rybár“. Symbol mal dvojaký význam, pretože grécky význam pre Rybu bol zároveň skratkou slova „Ježiš Kristus Boží Syn a Spasiteľ“. Hovorí sa, že v časoch prenasledovania veriaci pri stretnutí s neznámou osobou nakreslil na zemi

prútikom oblúk. Ak bol neznámy tiež veriaci, nakreslil druhý oblúk tvoriaci Rybu a tak sa nenápadne spoznávali navzájom.

zdroj: internet

ČÍTALI SME S OSMIJANKOM

Rodičia i učelia vedia, aké ťažké je prinútiť niektoré deti, aby zobrali do rúk knižku a čítali. Ja som tiež chcela, aby moji žiaci viac čítali a hlavne čítali s radosťou. Preto som ich prihlásila do celoslovenskej súťaže „Čítame s Osmijankom“. Deti vždy povzbudí, ak okrem čítania môžu kresliť, veršovať, hrať divadielko a popritom všetkom súťažiť o zaujímavé ceny.

Našu úlohou v tejto súťaži bolo za 4 mesiace prečítať niekoľko kníh, odpovedať na súťažné otázky, kresliť, písať krátke príbehy, vysvetľovať rôzne porekadlá a slovné spojenia. Nakreslili Osmijanka a Osmidunča, navštívili zázračnú krajinu, písali o nerozlučnom kamarátstve, hľadali ukryté myši v strašidelnom klavíri, odpovedali na súťažné otázky z kníh o Osmijankovi a Osmidunčovi. Po prečítaní knihy Mimi a Liza sa mali vcítiť do nevidiacej Mimi a vnímať svet okolo seba so zatvorenými očami. Na telesnej výchove chodili po slalomovej dráhe so zaviazanými očami. Zahrali sa hru, kde sa podľa zvukov museli všetci nájsť a pochytať sa za ruky. Šikovnejší vyrobili pomôcky pre nevidiacich: knihu, počítač, pexeso, hodiny... Jedna z úloh bola nakresliť seba ako hudobný nástroj a urobiť koncert bez hudobných nástrojov iba tlieskaním, dupaním, pískaním, lúskaním... Dievčatá tiež na chlapčenských prstoch namaľovali klávesy a spoločne si „zahrali“ na tomto veľkom klavíri. Inšpirovali sa knihou Ja nič, ja muzikant. V Rozprávkach a bájkach hľadali ponaučenia, zahrali sa hru na medveďa, kreslili leva v sieti, ktorého zachránila malá myška. V Osmijankových porekadlových rozprávkach sa naučili veľa porekadiel. Vyskúšali si hru porekadlovník, v ktorej skladali rôzne porekadlá.

Víla Jazmínka a škriatok Vendelin ich poučili ako chrániť našu Zem. Spoločne vytvorili dva stromy života, na ktoré vystrihovali a maľovali listy, kvety a vtáčiky. Vpisovali do nich čo robia preto, aby našu Zem ochraňovali, s čím začať a v čom pokračovať, aby Zem netrpela. Na vtáčiky napísali všetky krásne miesta Slovenska, ktoré už navštívili a spoznali. Nakreslili vílu Jazmínku a škriatka Vendelína. Vymysleli svojho škriatka, dali mu meno a napísali, kde všade ľuďom pomáha. Vo veršovaných knihách hľadali odpovede na rôzne otázky, kreslili lietajúci veľrybu,

• Čítame s Osmijankom

tortu z piesku a asi najťažšiu úlohu z celej súťaže, vymysleli básničku s 8 rýmami. Posledná úloha bola nakresliť seba alebo vyfotografovať sa na mieste, kde sa im najlepšie číta. Projekt obce, ktorý vyrábali deti v školskom klube detí je vystavený v školskej jedálni.

Deti knižky čítali v škole na hodinách čítania, na čitateľskom krúžku, ale hlavne doma. Na konci apríla sme všetky krásne príbehy, obrázky, básničky, výrobky zabalili do veľkej škatule a poslali Osmijankovej porote. Všetci sa veľmi snažili a ich štvormesačná snaha bola ocenená. Získali 3. miesto v tejto celoslovenskej súťaži. Ale hlavné je to, že si našli cestu ku knihe a tá sa stane ich nerozlučným priateľom.

Mgr. Mária Pavlovičová
triedna učiteľka
foto: ZŠ

- Naša reprezentácia v celoslovenskom kole súťaže Na bicykli bezpečne
- Prírodovedný krúžok

- Tvorivé aktivity 3. A - Čítame s Osmijankom
- Digiskola na kolesách

UDIALO SA V NAŠEJ ŠKOLE

SEPTEMBER

2. 9. - slávnostné otvorenie školského roka sa pre nepriaznivé počasie uskutočnilo v telocvični školy.

18. 9. - sa žiaci 2. ročníka zúčastnili výstavy zvierat a poľnohospod. výrobkov na 4. chovateľskom dni v Kočine.

22. 9. - si žiaci mohli prezrieť výstavu exotického vtáctva.

23. 9. - žiaci 7. a 8. ročníka absolvovali besedu s pracovníkmi Policajného zboru v Trnave na tému prevencie šikanovania a drogových závislostí.

OKTÓBER

2. 10. - sme pre žiakov 6. a 7. ročníka uskutočnili v škole Európsky deň jazykov. Európskeho dňa jazykov sa zúčastnili žiaci učiaci sa nemecký, ruský a anglický jazyk.

4. 10. sa uskutočnil X. ročník tenisového turnaja Memorál Viliama Jurkasa.

6. - 10. 9. absolvovali tretiaci plavecký výcvik.

12. 10. sa uskutočnila Veľká šarkaniáda pod Pyramídou.

23. 10. si na hodine výchovy umením ôsmaci priblížili vidiecke korene umeleckých prejavov.

27. 10. k Sviatku všetkých svätých aranžovali žiaci pod vedením pani Jedličkovej jesenné dekorácie.

27. - 28. 10. sa uskutočnil zber starého papiera. Nazbierali sme takmer 6 ton starého papiera.

29. 10. sme pre žiakov 1. stupňa pripravili tradičné rozprávkové popoludnie v školskej knižnici spojené s krátkou diskotékou karnevalových postáv.

NOVEMBER

7. 11. našu školu v okresnom kole šachu reprezentovali L. Jančovičová (9. B), ktorá získala 3. miesto a P. Jančovičová (6. A) obsadila 2. miesto.

12. 11. uspela naša žiačka N. Malovcová zo 7. B v celoslovenskej súťaži Literárny Lučenec, kde získala 3. miesto v kategórii próza so svojim príspevkom "Ťažký život jednej žiackej knižky". Úryvok bol uverejnený v Zborníku ocenených prác 8. ročníka tejto celoslovenskej súťaže.

18. 11. absolvovali deviataci besedu s pracovníkmi policajného zboru zameranú na prevenciu obchodovania s ľuďmi a žiaci 5. a 6. ročníka mali besedu s tematikou šikanovania a prevencie drogových závislostí.

19. 11. dva tímy reprezentovali našu školu vo vedomostnej súťaži "Ludovit Štúr a jeho doba". Siedmici A. Lopatka, P. Lišková a V. Vidová vybojovali 3. miesto a ôsmaci N. Bubáková, V. Ševčovičová a M. Kováč získali 1. miesto.

25. 11. sa uskutočnilo školské kolo olympiády slovenského jazyka, ktorej sa zúčastnilo 9 ôsmakov a deviatkov. 1. miesto - Jančovičová L. - 9. B

25. 11. - v okresnej súťaži v streľbe zo vzduchovky obsadili naši žiaci D. Bukovský, S. Vrábel a J. Lukáčik 3. miesto.

27. 11. - V súťaži MidiCool Volley získali naše žiačky Sobotová V., Rehtoriková K., Polakovičová P., Grauzová I., Masáriková S., Žažová S., Pásztorová T., Magnusová N., Kimmerlingová L., Fančovičová J. pre našu školu 1. a 2. miesto.

DECEMBER

2. 12. - žiaci učiaci sa anglický jazyk si pozreli divadelné predstavenie v anglicko-slovenskom jazyku pod názvom "Sherlock Holmes".

3. 12. - v šachovom turnaji na úrovni kraja získala Jančovičová P. (6. A) 3. miesto a postúpila do celoslovenského kola, v ktorom skončila na 18. mieste.

5. 12. - sme v škole uskutočnili burzu hračiek a oblečenia. V tento deň prišiel medzi deti aj Mikuláš.

8. 12. sme zorganizovali Vianočné posedenie zamestnancov školy s bývalými učiteľmi.

10. 12. - v okresnom kole Olympiády slovenského jazyka získala L. Jančovičová z 9. B triedy pekné 3. miesto.

19. 12. - vianočné besiedky pre 1. a 2. stupeň. Žiaci pripravovali výrobky a sladkosti na vianočné trhy v obci.

JANUÁR

24. 1. sa uskutočnil jubilejný X. školský ples.

27. 1. získali žiaci Mrázik S., Mikuš M. a Hečko O. 1. miesto v okresnom kole súťaže v stolnom tenise.

28. 1. navštívili školu škôlkari.

FEBRUÁR

4. 2. si žiaci 1. stupňa pozreli divadelné predstavenie Traja tučníci v Trnavskom divadle Jána Palárika. D. Zmeková získala pre školu 3. miesto v biologickej olympiáde v kategórii C - projektová časť.

6. 2. sme usporiadali pre žiakov detský karneval v KD.

9. 2. si žiaci 1. stupňa vyskúšali svoje vedomosti v celoslovenskej matematickej súťaži Všetkovedko. Najúspešnejšími boli: S. Hipíková (2. A), L. Lukačovič (2. A) a F. Solár (3. A), ktorí boli zaradení medzi 30% najúspešnejších v rámci SR.

10. a 11. 2. prebehol na škole zápis do 1. ročníka. Zapisali sme 42 detí.

20. 2. sme zaslali výtvarné práce do okresného kola súťaže Vesmír očami detí, kde bola ocenená práca S. Fančovičovej (4. A). Práca postúpila do celoslovenského kola, kde sme získali 2. miesto.

24. 2. sme zrealizovali školské kolo súťaže Hollého pamätník. Súťaž prebehla iba v 1. kategórii. Výsledky sú nasledovné:

Próza: 1. miesto - Cepková V., 2. miesto - Tomášková S., 3. miesto - Solár F. **Poézia:** 1. miesto - Slabá L., 2. miesto - Solár F., 3. miesto - Chvalová K.

MAREC

9. - 13. 3. žiaci 2. stupňa absolvovali jazykovo-poznávaciu exkurziu na trase Paríž - Canterbury - Londýn.

10. 3. v krajskom kole stolného tenisu získali naši žiaci (Hečko O., Lukáčik J., Mrázik S. a Kováč M.) pekné 4. miesto. 12. 3. sa uskutočnilo školské kolo súťaže Hollého pamätník

Próza: 2. kategória: 1. miesto - Damaškovíčová E., 2. miesto - Suchá B., 3. miesto - Jančovičová P.

3. kategória: 1. miesto - Kimmerlingová L., 2. miesto - Lišková P., 3. miesto - Vidová K., Chvalová J.

Poézia: 2. kategória: 1. miesto - Silný S., 2. miesto - Ferech A., 3. miesto - Hrašnová M.

3. kategória: 1. miesto - Bubáková N., 2. miesto - Lopatka A. 20. 3. sme zaslali výtvarné práce do celoslovenskej súťaže Galéria talentov, kde získala E. Jendreasová 3. miesto.

23. 3. bola pre dievčatá 6. ročníka a chlapcov 7. ročníka pripravená odborná prednáška o dospievaní.

26. 3. získala R. Mačicová 3. miesto v krajskom kole olympiády z ruského jazyka.

APRÍL

8. 4. v okresnom kole matematickej olympiády získala N. Bubáková 1. miesto a A. Lopatka 2. miesto.

9. 4. M. Krajčovič obsadil 1. miesto v okresnom kole biologickej olympiády - kategória zoológia.

10. 4. sa v našej škole konal mikrovíz Mikroregiónu nad Holeškou, ktorej sa zúčastnili žiaci okolitých škôl. Naši žiaci skončili tentokrát na poslednom deviatom mieste.

13. a 14. 4. sme uskutočnili jarný zber starého papiera.

15. 4. a 17. 4. žiaci 1. stupňa absolvovali výcvik na Detskom dopravnom ihrisku vo Vrbovom.

15. 4. žiaci 9. ročníka absolvovali celoslovenské testovanie T9, ktoré dopadlo nasledovne:

	MAT	SJL
Priemerná úspešnosť školy:	40,28%	59,49%
Priemerná úspešnosť v rámci SR:	52,68%	62,58%

21. 4. sa uskutočnilo školské kolo súťaže Na bicykli bezpečne.

Víťazi: 1. miesto - st. žiaci - M. Tomaškovič 6. B, 1. miesto - ml. žiaci - S. Tomášková 3. A, V. Slamková 3. A

21. 4. patrili tiež školskému kolu speváckej súťaže Slávik Slovenska. 1. miesto v 1. kategórii získala R. Blahová v 2. kategórii vyhral D. Reško a druhý bol M. Malec.

22. 4. - brigády na čistenie okolia ku Dňu Zeme

25. 4. sa konal v Čhtelnici tradičný a jubilejný XXX. ročník Behu oslobodenia Čhtelnice, kde boli úspešní viacerí žiaci.

MÁJ

5. 5. v okresnom kole súťaže Slávik Slovenska obsadila 3. miesto R. Blahová.

10. 5. sme sa zapojili do programu na oslavu Dňa matiek.

12. 5. v krajskom kole biologickej olympiády v kategórii E - zoológia vyhral pre našu školu 2. miesto M. Krajčovič.

14. 5. sa uskutočnilo okresné kolo súťaže Na bicykli bezpečne, kde družstvo (S. Tomášková, V. Slamková, M. Tomaškovič a S. Silný) získalo 3. miesto

14. 5. - okresné kolo biologickej olympiády - kat. D, kde v praktickej časti A. Lopatka získal 1. miesto, M. Malec 3. miesto.

14. 5. sa uskutočnilo aj okresné kolo branno-športovej súťaže Mladý záchranár, na ktorej P. Polakovičová, V. Sobotová, M. Mikuš a M. Kováč vybojovali 3. miesto.

27. 5. naši žiaci (S. Silný, M. Tomaškovič, S. Tomášková a V. Slamková) reprezentovali okres na krajskom kole súťaže Na bicykli bezpečne, kde získali 1. miesto a postup do celoslovenského kola. M. Tomaškovič získal ocenenie aj ako najlepší jednotlivec.

V termíne od 26. 5. - 8. 6. sa uskutočnili školské výlety.

JUBILEUM BEHU OSLOBODENIA

Trnavská regionálna bežecká liga pokračovala v sobotu 25. apríla piatym kolom. Bodovú kolekciu rozdelili pri tridsiatom dejstve obľúbeného vidieckeho festivalu zdravia v Chtelnici. Prišlo naň doteraz najviac štartujúcich medzi dospelými.

Ako bežec, novinár aj moderátor chodím do tejto obce v Piešťanskom okrese už dlhé roky. Zrejme nebudem ďaleko od pravdy pri názore, že ostatný sobotný sviatok kráľovnej športov bol najkrajší v celej histórii.

Nielen preto, že v hlavnom pelotóne pokorilo desaťkilometrový okruh, kombináciu asfaltovej cesty a členitého lesného úseku, rekordných 95 mužov, žien i juniorov z Česka, Peru a zo Slovenska.

A pritom v ten istý deň dostali priestor ďalšie masové behy (Rača, Kysucké Nové Mesto, Šaštín-Stráže, Trnava, Opatová pri Trenčíne, atď.). Sprievodný program na tratiach v uliciach Chtelnice prilákal 66 nádejných dievčat a chlapcov z materských i základných škôl. Záujem prejavili detváky od Bratislavy po Dubnicu.

Bolo príjemné sledovať zástoj mladej, nastupujúcej generácie, ktorá sa aktívne zapojila do usporiadateľského kolotoča na rôznych postoch. Ich rovesníci takto priekopnícky začínali s lesným bežeckým podujatím na 5,5 km v apríli 1974.

Záštitu nad 30. ročníkom mal starosta Chtelnice Peter Radošinský. Vecnými cenami odmenil aj všetkých dospelých bežcov s trvalým bydliskom v tejto obci.

Najrýchlejšie časy z domácich aktérov dosiahla trojica Ľubomír Soják (46:08 min), Rastislav Piešťanský (46:24) a Peter Piešťanský (46:47).

Pred štartom bežcov na najdlhšiu trať sa v ich rukách objavili holubice, symbol mieru a slobody, ktoré s úvodným pokynom hlavného rozhodcu vzlietli k oblohe.

Povedali v cieľi jubilejného bežeckého sviatku Ján Moravec, absolútny víťaz: „Tieto preteky mám veľmi rád. Ani teraz som si nedal ujsť účasť, hoci deň predtým bol na programe Jarný beh v Hlohovci. Za symbolický štartový vklad dve eurá nám pozorní chtelnícki usporiadatelia prichystali originálne účastnícke tričko, posedenie pri gulášoch, tombolu vecných cien a ďalšie milé spestrenia.“

Jitka Hudáková, najrýchlejšia žena: „Spolu s manželom Jurajom sme pred týždňom bežali maratón v Krakove. Napriek tomu u nás nezostal príchod na chtelnícky kros bez povšimnutia. Všetko bolo super. Rada konštatujem, že do propozícií pribudla ďalšia veková kategória žien.“

Felipe Sánchez López (Peru): „Tieto preteky som bežal prvý raz. Páčila sa mi ich atmosféra. Na Slovensku mám priateľku, preto nie je nemožné, že o rok si chtelnícky štart zopakujem.“

Petr Štangl (Česká republika): „Stupák v lese

• Posledné inštrukcie pred štartom.

nám dal poriadne do tela, no v nádhernom počasí to inak bolo fajn. Bývam v dedine pri Pardubičiaci. Napriek veľkej vzdialenosti by som rád absolvoval aj ďalší ročník.“

Stanislav Sedmák z Veľkých Kostolian, onedlho oslavujúci 75. narodeniny: „Jubilejný sviatok džogingu bol venovaný pamiatke nášho skvelého vrbovského kamaráta a dlhoročného Chtelníčana Števa Kalužu, 100-násobného maratónca, ktorý zomrel minulý mesiac na záčernú chorobu.“

Najstarší účastník, 80-ročný Dezider Ferency z Tatrana Turany: „V Chtelnici som bežal nespočetnekrát. Mám rád túto peknú dedinu s nádherným okolím. Tiež som si chcel pripomenúť sedemdesiat rokov od slobodnej jari 1945, hoci stredná a mladá generácia považuje takéto mierové výročie

za akúsi ošúchanú metaforu.“

Hlavné preteky Behu oslobodenia Chtelnice 2015 Absolútne poradie mužov (10,3 km): 1. Ján Moravec (TJ Spartak Myjava) 37:35 min, 2. Ján Kucharík (ŽSR-ŽST Trenčín) 38:27, 3. Filip Moravec (TJ Spartak Myjava) 38:57, 4. Peter Klobučník (Jogging Club Dubnica nad Váhom) 39:45, 5. Richard Moravec (Myjava) 39:52 - najlepší junior; absolútne poradie žien (10,3 km): 1. Jitka Hudáková (Trenčín) 44:49 min - celkovo štrnásť, 2. Zuzana Pribulová (Suchá nad Parnou) 47:37, 3. Lucia Želeňáková (Bratislava) 49:26, 4. Katarína Kremlová (Nitrianske Pravno) 49:28, 5. Lenka Hudeková (Galanta) 50:19.

text: Jaroslav Lieskovský
foto: Petra Bašnáková

• Jozef Bučko z Chtelnice (1947), Pavel Selecký z Trnavy (1937) a Stanislav Loffaj z Krivej na Orave (1947)

Široký štáb organizátorov sympatického športového dňa viedlo skúsené trio Drahomír Mráz, Ján Sirota, ktorý navyše absolvoval svoju bežeckú premiéru a Ružena Lukačovičová. Trať si bol zabehnúť aj známy Vrbovský víťaz „pán brat“ Andrej Budislav Jobus.

TRETIA SEZÓNA STO

por.	mužstvo	Z	V	R	P	+	-	B
1.	STO Blava Jasl. Bohunice "C"	24	24	0	0	308	: 124	96
2.	MSTK Leopoldov "E"	24	17	4	3	276	: 156	79
3.	STO Chtelnica	24	16	4	4	264	: 168	76
4.	ŠK Slávia Zeleneč "B"	24	15	3	6	283	: 149	72
5.	Bojničky	24	13	2	9	240	: 192	65
6.	MTJ Piešťany "E"	24	11	2	11	213	: 219	59
7.	OŠK Veselé "B"	24	10	2	12	214	: 218	56
8.	OSTK Malženice "C"	24	10	1	13	209	: 223	55
9.	Nižná	24	8	3	13	210	: 222	51
10.	STK Častá	24	8	4	12	171	: 261	51
11.	STK Trakovice "C"	24	5	2	17	154	: 278	41
12.	STO Blava Jasl. Bohunice "D"	24	3	0	21	148	: 284	33
13.	ŠK Slávia Zeleneč "C"	24	2	1	21	118	: 314	31

OTÁZKY Z MIKROKVÍZU

Vyskúšajte sa!

1. Z ktorého roku pochádza prvá písomná zmienka o obci?
2. Vymenuj tri najvýznamnejšie pamiatky v obci.
3. Napíš meno významného žijúceho lekára, vedca a básnika pochádzajúceho z Chtelnice.
4. Ako sa volá významný bežecký pretek konajúci sa každoročne v Chtelnici?
5. V ktorom storočí bola Chtelnica stredovekým zemepanským mestečkom?
6. V 18. storočí navštívila chtelnícky kaštieľ významná uhorská osobnosť. O koho ide?
7. V ktorom roku bola uvedená do prevádzky súčasná budova školy?
8. Ako sa nazýva bývalé rekreačné stredisko nachádzajúce sa v horách za Chtelnicou?
9. Kedy bola oslobodená obec Chtelnica v 2. sv. vojne?
10. Ako sa volá novovzniknuté divadlo v obci?

Správne odpovede sú uvedené na poslednej strane.

STO Chtelnica má za sebou tretiu sezónu pôsobenia v stolnotenisovej lige trnavskej oblasti. Bola opäť výnimočná. Základ tímu tvorili osvedčení hráči (F. Martonkovič, J. a I. Vlkovičovi, M. Kadúč, D. Kimmerling, M. Lukáčik) avšak dali sme priestor aj nádejným hráčom (J. Lukáčik, M. Kováč). Začali sme opäť fantasticky, atakovali sme prvé priečky v tabuľke, myšlienkami sme už boli vo vyššej lige. Potom však prišli prvé prehry, remízy a začali sme „triezvieť“. Nádej na druhú priečku – zabezpečujúcu baráž stále bola, avšak ďalšia jedna, dve nepochopiteľné prehry nás obrátili aj o túto vysnívanú pozíciu a ostalo nám nakoniec tretie miesto. Je to síce medaila, čo je lepšie ako minulé sezónu (skončili sme 4-tí), ale spokojní byť nemôžeme. Už ani preto nie, že v našom tíme hrá druhý najúspešnejší hráč celej ligy – Jakub Vlkovič. Ušlo nám nakoniec o kúsok – o tri body (čo je v ping pongu jeden zápas...).

Na jeseň začína nový ročník, čo je to opäť výzva. Mali by sme mať nezmenený káder a snád sa nám bude dariť viac.

Čaká nás ešte jedna výrazná zmena – od tejto sezóny chceme prihlásiť do súťaže ďalšie družstvo. V tomto „B“ družstve budú pravidelne hrať hráči, ktorých stolný tenis takisto baví, avšak do „A“ mužstva sa nezmestia. B-čko bude slúžiť hlavne ako prípravka pre nádeje, ktoré takto získajú skúsenosti, ktoré sú potrebné aj v 8. lige.

Touto cestou pozývam všetkých, aj rekreačných hráčov, aby prišli medzi nás. Po prázdninách opäť začíname s tréningami vo veľkej telocvični ZŠ a tešíme sa na všetkých!

J. Sirota

Veľa šťastia na ďalšej životnej ceste!

Vývoz KO 2015

JÚL 29. - 30. 07. 2015

AUGUST 12. - 13. 08. 2015
26. - 27. 08. 2015

SEPTEMBER 09. - 10. 09. 2015
23. - 24. 09. 2015

OKTÓBER 07. - 08. 10. 2015
21. - 22. 10. 2015

NOVEMBER 04. - 05. 11. 2015
18. - 19. 11. 2015

DECEMBER 02. - 03. 12. 2015
16. - 17. 12. 2015
30. - 31. 12. 2015

PORUCHY KÁBLOVEJ TELEVÍZIE

Ing. Miroslav Maco -MULTICHANNEL
0907 778 915

Vývoz plastov 2015

JÚL 23. - 24. 07. 2015

AUGUST 20. - 21. 08. 2015

SEPTEMBER 17. - 18. 09. 2015

OKTÓBER 15. - 16. 10. 2015

NOVEMBER 12. - 13. 11. 2015

DECEMBER 10. - 11. 12. 2015

**Máš záujem písať články
a pomáhať pri tvorbe
obecných novín?**

**Ak áno, ozvi sa na
redakcia@chtelnica.sk**

DÔLEŽITÉ TELEFÓNNE ČÍSLA

PORUCHOVÉ LINKY

Elektrina – 0800 111 567

Voda - 033 596 61 82

Plyn - 0850 111 727

Linka 112 - tiesňové volanie

OBCENÝ ÚRAD

033/779 41 25, 779 42 05

Po 7.30 - 12.00 13.00 - 16.00

Ut 7.30 - 12.00 13.00 - 16.00

St 7.30 - 12.00 13.00 - 17.30

Št nestránkový deň

Pi 7.30 - 12.00 13.00 - 14.30

OBCENÝ PODNIK SLUŽIEB

033/779 42 02

POŠTA Chtelnica

033/779 41 38

Po 7.30 - 11.30 14.00 - 15.30

Ut 7.30 - 11.30

St 7.30 - 11.30 14.00 - 17.00

Št 7.30 - 11.30 14.00 - 15.30

Pi 7.30 - 11.30 14.00 - 15.30

LEKÁREŇ

033/779 42 60

AMBULANCIA VŠEOBECNÉHO LEKÁRA

MUDr. Lucia Gajdošová

033/779 41 18

PO 07.00-13.00 ambulancia

Ut 07.00-13.00 ambulancia

St 12.00-16.00 ambulancia

Št 07.00-13.00 ambulancia

Pi 07.00-11.00 ambulancia

AMBULANCIA PRE DETI A DORAST s. r. o.

MUDr. Marta Hermanová

033/779 42 11, 0908 718 813

ZBERNÝ DVOR

pondelok, streda 15.00 - 17.00

sobota 10.00 - 13.00

Správne odpovede: 1. Rok 1208 2. Kaštieľ, Kostol sv. Jána Krstiteľa, Kostol Najsv. Trojice, Kaplnka sv. Rócha, Kaplnka Sedembolestnej Panny Márie, zemianska kúria... 3. Karol Kapeller 4. Beh oslobodenia 5. V 14. storočí 6. Panovníčka Mária Terézia 7. Rok 1972 8. Vítek 9. 6. apríla 1945 10. OCH